

Motion till riksdagen 2010/11:Ju352

av **Lena Asplund (M)**

Insatser mot barnsexturism

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att arbetet mot barnsexturism fortsättningsvis prioriteras hos Rikskriminalpolisen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förenklade möjligheter att anmäla misstanke om barnsexturism införs vid samtliga svenska beskickningar med stationerad svensk polissambandsman.

Motivering

Barns kroppar köps och säljs i sexuella syften på en global marknad. Efterfrågan är förutsättningen för denna handels existens. Offren förs antingen till sexköparna (trafficking) eller tillhandahålls på plats dit sexköparna åker (barnsexturism). Det uppskattas att tre miljoner barn årligen utnyttjas i samband med barnsexturism.¹ En försiktig uppskattning gör gällande att svenskar årligen gör 3 000–4 000 köp av sexuella tjänster från minderåriga utomlands.² Trots dessa hissnade siffror konstaterar professorn i processrätt vid Stockholms universitet Christian Diesen och Eva Diesen i en forskningsrapport

¹. Franske turistministern Léon Bertrand i ett uttalande från 2005.

² Forskarna Christian Diesen och Eva L Diesen har gått igenom samtliga polisanmälningar under 2004–2007. Under den aktuella perioden anmäldes ca 45 000 sexualbrott, varav 15 000 hänförde sig till sexualbrott mot barn under 15 år. Ca 1 procent av anmälningarna rörde sexualbrott begångna utomlands.² Av de 322² anmälningar om sexualbrott utomlands (brotten i 6 kap BrB och människohandel för sexuella ändamål samt barnpornografibrott), som analyserats, kan konstateras att det förekommer fyra fall av kommersiell sexuell exploatering av barn. Av dessa fyra fall rör två fall anmälan om barnsexturism, enligt tidigare given definition.

Fel! Okänt namn på

2008 att det i praktiken är risk- och straffritt att resa utomlands och begå sexuella övergrepp mot barn. Åtalsfrekvens är 3 % vad gäller sexualbrott mot barn begångna utomlands. De aktuella fallen denna siffra baseras på rörde i utredningen brott som begåtts i de nordiska grannländerna, där både offer och förövare fanns i Sverige under utredningen, alltså inte typfallen av barnsexturism.

Förövaren reser vanligtvis dit varan tillhandahålls billigt och riskfritt.

Ett steg i rätt riktning är emellertid att Rikskriminalpolisen sedan januari 2009 med tillfälliga medel har givits möjlighet att utöka antalet tjänster från 1 till 4 för att kunna förstärka arbetet mot barnsexturism. Utökningen möjliggjordes tack vare regeringens särskilda satsning mot människohandel och tjänsterna finansieras av bidrag från Operativa rådet. Den temporära utökningen av antalet tjänster har inneburit en reell möjlighet att verkställa ett konstruktivt brottsförebyggande arbete mot barnsexturism. Då finansieringen är tidsbegränsad bör särskilda medel nu allokeras för att möjliggöra en långsiktig, permanent finansiering av dessa fyra tjänster, vilket är en förutsättning för att uppnå resultat mot brottsligheten.

Trots att Sverige var det första landet i världen att införa en extraterritoriell lagstiftning som möjliggör att lagföra svenskar för bl.a. sexualbrott mot barn begångna utomlands, finns som sagt ytterst få fällande domar i Sverige. Huvudregeln är visserligen att brott skall beivras där de har begåtts men i förhållande till andra brottsområden är skillnaden markant. En anledning till detta är att brottsområdet som sådant inte har och fortsättningsvis inte heller är ett prioriterat brottsområde. En annan anledning som underströks i ovan nämnda forskningsrapport är att anmälningar av detta slag har lagts ner per automatik för att de har ansetts för svåra att utreda. Många gånger har inte ens den misstänkte hörts eller ens nåtts om informationen att han eller hon varit misstänkt, vilket bidragit ytterligare till den gängse uppfattningen om att det är riskfritt att utnyttja barn sexuellt utomlands. Det framkommer emellertid också i forskningsrapporten att anmälningsbenägenheten är näst intill obefintlig vad gäller barnsexturism. *”Vad den totala avsaknaden av anmälningar från enskilda individer t.ex. medresenärer beror på, är okänt. En förklaring kan vara att de inte har kännedom om att det är olagligt, att det går att anmäla på plats och än mindre att det går att anmäla i Sverige – – En annan teori kan också vara att man inte litat på lokal polis, inte känner till de olika anmälningskanalerna och att det känns lönlöst att anmäla i Sverige för att anmälan inte kommer att leda någonstans, i synnerhet om det rör sig om okända offer och förövare.”* Av denna anledning bör anmälningsmöjligheterna utökas och underlättas men också bättre kommuniceras. I Thailand har en anmälningshotline för att ta emot tips av denna typ från regionen inrättats som ett resultat av ett samarbete mellan svensk polis, den svenska sambandsmannen på plats och ambassaden. Dyliga hotlines bör inrättas i fler länder där svensk barnsexturism är vanligt förekommande. Information om dessa anmälningskanaler bör också kommuniceras till allmänheten på bred front.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 15 oktober 2010

Lena Asplund (M)